

GAZETA TRANSILVÂNIEI

Director :
GAVRIL POP

Intemeiată la 1838 de GHEORGHE BARIȚ

Apare de două ori pe săptămână

Redacția și administrația:
BRAȘOV, STR. REGELE CAROL I
No. 56-58.
Telefon: 2440.

Importanța recensământului pentru Municipiul Brașov

Importanța excepțională a recensământului pentru municipiul nostru este evidentă, dacă ne dăm seama de consecințele imediate și nemijlocite pe care dureroasele evenimente externe din anul trecut le-au avut pentru el, mai mult ca pentru oricare alt oraș al țării. Din fericiție, chiar dacă posibilitățile sale de dezvoltare au fost mult restrânse, prin fixarea noilor hotare, ele totuși n-au putut fi compromise, pentru că legăturile sale nestânjenite cu ținuturile de peste Carpați, dela Gurile Dunării și Marea Neagră, care au condiționat în trecut și condiționează și astăzi existența și dezvoltarea sa, s-au menținut.

Recensământul care a avut loc acum zece ani a confirmat extraordinarul avânt pe care orașul nostru l-a luat în urma întregirii țării prin unirea Transilvaniei cu vechiul regat al României. Creșterea vertiginoasă a numărului populației în primele două decenii care au urmat războiului trecut, în ciuda tuturor greutăților și piedicilor unei epoci de repetate crize economice și sociale pe întregul continent, nu este decât un simptom, dar poate cel mai concludent, al acestui necontestat progres. Spre exemplificare lăsam ca să vorbească câteva cifre: În anul 1787 Brașovul avea 18.118 locuitori, în 1839: 22.886, în 1869: 27.766, în 1880: 29.584, în 1900, conform recensământului oficial maghiar, 54.511, iar în 1910 deabia 41.056, pentru a se ridica deodată, după epoca de stagnare și chiar de regres din timpul războiului mondial, în anul 1930 la 59.232 locuitori. Comparând cifrele, rezultă că în cei 123 de ani înainte de era stăpânirii românești, între 1787-1910, populația orașului a sporit numai cu 22.938 suflete, față de 18.176, cât a crescut în cele două decenii următoare înainte de 1930. Iar dacă luăm în considerare și ultimii ani, când orașul nostru a luat cea mai mare dezvoltare, atunci proporția este și mai accentuată, căci, după datele biroului central de populație, la 10 Iulie 1940, Brașovul avea 91.100 locuitori.

Oricât de surprinzătoare și chiar de neverosimilă ar părea, la prima vedere, această înflorire neașteptată, ea este totuși firească, pentru că nu se datorește unor cauze incidentale, ci reprezintă numai o revenire, după întreruperea unei epoci de opreliști nenaturale, de dragul unei construcții statale artificiale și a unei ideologii naționale în contradicție cu realitățile existente, la rostul înrădăcinat pe care acest oraș l-a avut dela întemeierea sa, anume de a fi, prin însăși așezarea sa geografică, centrul vieții economice al unei bine conturate unități geopolitice, pe care o constituie spațiul carpato-dunărean, între Tisa, Gurile Dunării și Marea Neagră.

Intrunirea, în anul 1918, a ținuturilor ce se completează reciproc, a podișului ardelean cu regiunile învecinate și fertile dela sud de Carpați, n-au făcut decât să redea Brașovului condițiunile naturale de viață pe cari i le răpiseră barierele vamale ridicate de statul maghiar dealungul munților Carpați, în a doua jumătate a veacului trecut. Căci dacă comparăm cu oarecare atenție numărul locuitorilor la diferite epoci, putem ușor constata că, între anii 1787-1880, adică când nenorocitul război vamal pornit de Ungaria im-

GERMANIA VA AJUNGE UN STAT SOCIAL PERFECT

Discursul Fuehrerului rostit cu prilejul aniversării Anschluss-ului

Linz, 15 (Rador). — În discursul ținut în fața cetățenilor din Linz, cu ocazia serbării comemorative a eliberării Mărcii de Est, Fuehrerul a evocat amintirile sale relative la ziua de 12 Martie 1938, când a putut să vorbească pentru prima oară în orașul unde și-a trăit tinerețea.

Fuehrerul a arătat că în acel moment s'a organizat unirea tuturor Germanilor, — ca o realizare a unui vis secular, dar și ca o primă etapă decisivă a instituirii Germaniei Mari, după anularea regimului întronat prin tratatul dela Versailles.

Această proclamație a fost punctul de plecare al evoluției progresive și al consolidării Reichului, care au mers crescând, îmbinându-se cu o lungă serie de succese în domeniul politicii externe.

Astăzi, a spus Fuehrerul, opera începută atunci trebuie să dovedească întreaga sa valoare. După cum prima etapă a unirii Germanilor, din anii 1870 și 1871, a provocat gelozia omenirii, tot așa această a doua etapă a unirii, adică crearea Germaniei Mari, trebuie să se impună împotriva urii, invidiei, egoismului, precum și împotriva inerției altor popoare și națiuni. În această unire regăsim deasemenea motivul de a fi mândri și plini de încredere: după cum cealaltă luptă s'a terminat printr'un succes istoric strălucitor, lupta actuală se va sfârși printr'o victorie asemănătoare.

În voința sa neclintită de a dobândi victoria, așa a continuat Fuehrerul, el nu se găsește singur. El are alături partidul național-socialist, care reprezintă voința poporului german de a dobândi victoria, după cum el a fost reprezentantul mișcării național-socialiste.

Alături de mișcarea național-socialistă stă armata noului Reich, tot atât de puternică și hotărâtă. Lumea va putea să constate că orice poate să cedeze în omenire, afară de armata celui de al treilea Reich. Partidul și armata, precum și poporul german, care stă în spatele lor, urmează un singur drapel, toți fiind însufleșiți de o singură voință, de o singură hotărâre și de un curaj fără pereche.

Acum un an, a spus Fuehrerul, d. Churchill nu era încă lămurit în ce privește forța de rezistență a compatrioților mei, cetățeni ai Reichului german. De atunci încoace, Anglia a avut ocazia să se in-

formeze mai bine și eu nu am avut niciodată impresia că forța de rezistență a brigăzilor britanice a fost superioară în Norvegia și în Franța, aceleia a batalionelor din Marca de Est.

Fuehrerul a vorbit apoi despre lupta împotriva vechii lumi bazată pe aur și capitalism, despre construcția socială a Germaniei, despre enorma activitate desfășurată în toate domeniile, precum și despre dezvoltarea favorabilă a economiei germane și despre industria germană și marea sa producție.

În nici o altă perioadă a istoriei, constată Fuehrerul, nu s'a realizat mai mult decât a reușit Germania în câțiva ani. Plini de mândrie noi putem deci să trecem în revistă ceea ce s'a făcut în ultimii trei ani, timp în care Marca de Est a

luat parte la ascensiunea Reichului. Când va suna ceasul victoriei, noi vom realiza toate planurile ce sunt de pe acum pregătite. Noi vom continua să lucrăm și Germania Mare va ajunge din ce în ce mai mult o țară a muncii și un stat social perfect.

Terminând, Fuehrerul a declarat: Scopul Reichului național-socialist al Germaniei Mari este ca forța națiunii să se nească întotdeauna totalității națiunii. Noi nu servim interesele unei clase, unui stat sau unui singur om. Noi nu ne gândim întotdeauna de cât la națiunea germană, fie că ea se află la est sau la vest, la sud sau la nord, iar cuvântul nostru de ordine va fi întotdeauna „Germania Mare“.

Cuvântarea dlui dr. Goebbels rostită la Viena

Viena, 15. (Rador.) Cu prilejul aniversării revenirii Mărcii de Est la Reich, dr. Goebbels, ministru al Reichului, a luat cuvântul Joi în piața Eroilor, în prezența mai multor sute de mii de vienezii.

D. Goebbels a trasat imaginea luptei imense pe care o duce Germania, având drept miză propria ei soartă și a arătat motivele pentru cari Germania este sigură de victorie. Trebuie revizuite astăzi patru secole de istorie germană. Poporul german se găsește în fața unei misiuni de importanță istorică. Victoria va fi a noastră pentru că Germania luptă pentru drept, pentru că ea este poporul cel mai numeros și cel mai sănătos, — care s'a pregătit cel mai bine — și dispune de cei mai capabili conducători.

Forțele armate germane au dovedit în Polonia și în Occident, că sunt cele mai bune din lume. Ele se pregătesc acum pentru lupta hotărâtoare care se va da cu ultimul dușman, Anglia. Lumea întreagă este de pe acum sigură că rezultatul acestei lupte va fi o victorie germană indiscutabilă.

D. Goebbels s'a ocupat apoi de larg de mai multe probleme ce interesează în special orașul Viena. D-sa a precizat că

este imposibil să se atace acum problemele cari nu-si pot găsi soluțiile decât în timp de pace. Cât timp Germania se află în război eforturile tuturor nu trebuie să urmărească decât un fel: victoria. Fără îndoială fiecare trebuie să ducă partea sa din sarcina generală, dar greutatea cea mai mare o poartă Fuehrerul, el, fiul Mărcii de Est, ajuns la conducerea Reichului, într'o luptă de care depinde soarta țării.

Întreaga noastră dragoste, a continuat d. Goebbels, se îndreaptă către el. Îi jurăm credință. A-l urma cu încredere înseamnă a câștiga războiul.

Aproape fiecare frază rostită de d. Goebbels a fost întâmpinată de aplauze frenetice. După terminarea cuvântării sau cântat imnuri naționale, armate de strigăte: „Un Reich, un popor, un Fuehrer“.

Comemorarea nașterii Marelui Reich German s'a terminat printr'o defilarea a formațiilor partidului național-socialist în fața Reichstatthalter-ului și în prezența a numeroșilor fruntași ai partidului, statului și forțelor armate cari au ținut să ia parte la această comemorare.

potriva României nu începuse încă, sporul populației urma un ritm, ce-i drept, mai lent, dar totuși progresiv și normal, în concordanță cu împrejurările epocii, în raport cu numărul mai mic al populației, spre a se încetini apoi brusc, între anii 1880-1910, tocmai într'o epocă caracterizată de creșterea vertiginoasă a centrelor urbane în urma perfecționărilor tehnice, a înlesnirii mijloacelor de comunicație și a progreselor industriale prin mașinism și capitalism, toate condiționate de o stare îndelungată de pace, stabilitate și prosperitate.

Cine cunoaște deosebirile ritmului de viață între cele două epoci, între prima și a doua jumătate a secolului trecut, poate mai bine înțelege jalnica tragedie a acestui oraș, cuprinsă între cele două cifre ale sporului de populație pentru cele două intervale de timp, de 11.466 de suflete, pentru început, când orașul era mai mic și mișcarea generală a populației urma încă în ritmul lent al căruței de poștă, adesea mai fiind și decimată de numeroase epidemii de ciumă, și de 11.742 suflete,

adică aproape același spor ca în epoca precedentă, dar la un oraș mai mare, în vremea drumului de fier, a electricității, telegrafului, telefonului și a unei superioare protecții sanitare.

Tragedia aceasta a Municipiului nostru, în era dualismului austro-ungar, când i-a fost înăbușită evoluția normală prin mijloacele artificiale ale unor bariere vamale nenaturale, nu poate fi înțeleasă, în toată întinderea sa, decât dacă ne amintim că la mijlocul secolului al XVII-lea, la 1656, Brașovul a fost considerat ca orașul cu cea mai numeroasă populație din tot Ardealul, după cum atestă mențiunea contemporană a germanului Conrad Iacob Hillebrand, în relațiunea pe care a lăsat-o despre călătoria sa la noi, iar spre sfârșitul secolului următor, adică la 1770, orașul nostru era cel mai mare dintre toate orașele atât din Ungaria cât și din Transilvania, mai mare chiar decât Buda și Pesta.

După secole de înflorire și bună stare, desconsiderarea condițiunilor sale naturale de viață l-au prăbușit apoi, deodată, la

sfârșitul secolului trecut, într'o mizerie economică de nedescris, ce putea să-i devie chiar mortală, dacă împrejurările schimbate în urma războiului mondial, trecut nu i-ar fi redat din nou spațiul vital necesar. Căci stagnarea pricinuită de ridicarea unor bariere vamale la Predeal a însemnat, pentru orașul nostru, o decădere, în adevăratul înțeles al cuvântului, ce s'a manifestat în distrugerea comerțului său înfloritor și în dispariția numeroaselor sale bresle, mândria Brașovului de odinioară, temelie și coloană de susținere a însăși alcătuirii sale colective. Acest fenomen a lovit, atât în Sași, cât și în Români. Dar mai ales concetățenii noștri Sași, care dețineau situația de conducere; au fost mai creunț loviți, mulți din ei fiind siliți chiar să-și părăsească căminurile strămoșești spre a-și găsi o nouă posibilitate de existență în România, unde, grație priceperii și stăruinței lor, au reușit să ajungă la situații de frunte în viața economică a țării. Așa, colaborarea rodnică

(Continuare în pag. 2-a)

Minte și inimă românească

Cronica dramatică

Papa se lustruște

Comedie în trei acte și un prolog de Spiros Melas. — Trad. de doamna Maria Mantzoros

După multe amânări, datorite împrejurărilor și multiplelor greutăți prin care trecem, și care ne dovedesc din nou că „nu e vremea subț om, ci bietul om subț cărna vremeii”, turneul teatrului „Regina Maria” s'a oprit în sfârșit, pentru o zi și în orașul nostru. Aproape douăzeci de actori și actrițe, în frunte cu protagonistul V. Maximilian s'au străduiți și au isbit să ne procure în 15 Martie o scară agreabilă.

Distanța dintre interpretul rolului principal, Procopie Coras, și ceilalți interpreți a fost cam mare. Cu acest fenomen artistic ne-am obișnuit însă din trecutele turnee ale unora din campaniile teatrelor bucureștene, care și aleg parcă dinadins un ansamblu mai șters, mai puțin omogen, pentruca figura centrală a protagonistului să iasă cu atât mai bine în evidență. Datori suntem însă să subliniem, că de data aceasta s'au remarcat și câteva siluete tinere. Astfel bunăoară actorul Titu Vedeș a interpretat sobru și convingător pe fiul lui Procopie Coras, Ianny. Atitudinea sigură a actorului A. Rogalski e vrednică și ea de o apreciere bună. Deosemena și interpretele principalelor roluri feminine: actrițele Elvira Petreanu, Silvia Colbert și Mya Coca s'au menținut, în general, pe linia unei interpretări juste.

Actorul de rasă, V. Maximilian, care s'a impus de multă vreme atenției păturii culte din întreaga țară, a dominat scena din primul până la ultimul moment. Actorul de rasă crează veșnic. El nu se repetă, ci apare de fiecare dată altfel, după construcția psihică a personajului ce-l interpretează sau, mai bine zis, pe care-l trăiește, oarecum, aievea. Adeseori colaborează chiar și cu autorul piesei, dând relief mai pronunțat unor linii din caracterul eroului, decum se desprinde din textul lucrării dramatice. Am avut prilej să-l vedem pe acest strălucit reprezentant al artei teatrale în multe roluri și totdeauna ne-a impresionat adevărul și nobilitatea simplitate a creațiilor sale.

Un tată din popor, un simplu cărciumar își crește copilul cu o rară îngrijire, fiind doritor să-l vadă om mare. Fiul, fiind înzestrat, se ridică prin școală, dobândindu-și o cultură solidă, la o frumoasă situație socială. Contribuie însă la această înălțare și căsătoria sa cu o fată dintr-o familie „mare”. Acest element din urmă se dovedește că e totuși de un inferior calibru moral. Ochii tânărului instruit a-

Cântec de jale

de N. I. Herescu

Lung e drumul Clujului, lung...
L'am mai străbătut încă odată:
Neguri mari erau peste Transilvania toată,
Și în ochi priviri care străpung.

Lung e drumul Clujului, lung,
Și aripele morții, mari, peste Transilvania.
Clopotele presimțiră dihania
Și cereau ajutor îndelung, îndelung...

Nu mai era aur pe Târnavă,
Nici argint pe Someș și pe Mureș.
Păsările erau parcă bolnave
Și copilăretul nu mai era gureș.

Codrii cuvântau frământați:
„Cui ne lăsați, cui ne lăsați, cui ne lăsați?”
Munții coborau către pământ:
„De ce ne-ați frânt, de ce ne-ați frânt?”

„Cum de a căzut sub cizma ghiujului
Țara lui Horia, Prințul de pe roată?”
Lung, lung e drumul Clujului
Și acum nu se mai gată, nu se mai gată.

Dorule, numai cu tine pot să mai ajung
Până în inima ruptă a Transilvaniei...
La Cluj, în cetatea jelaniei,
Lung e drumul, lung.

jung să vadă adevărul abia după ce tatăl său — care trecu prin atâtea și atâtea faze de lustruală — pune degetul pe rană. Despărțirea de soție e dureroasă, dar e purificatoare.

O comedie fină, presărată cu lacrimi, e această lucrare din literatura greacă. Protagonistul Maximilian i-a înfățișat întreaga-i gamă de sentimente, dela umor și duioșie până la suferință și revoltă.

Poporul de rând, muncitor și înzestrat cu mult bun simț, și-a aflat un reprezentant vrednic în acest personaj principal din comedia lui Spiros Melas. Aplauze semnificative au subliniat replicele caracteristice, prin care se apreciază valoarea muncii cinșite, săvârșită cu eternă abnegație de către anonimia, care constituie pretutindeni talpa și nădejdea de mai bine a țării. Acest element de ordin moral, se integrează însă în mod organic în piesă, adâncindu-i valoarea. A. C.

DE TOATE

DECE ESTE BATISTA PATRATĂ?

Batista n'a fost todeauna patrată. Abia nenorocita regină franceză Marie Antoinette a fost aceea care, plictisită de nenumăratele forme ale batistelor, obișnuite pe atunci, a hotărât ca în Franța să se întrebuințeze numai batiste patrate. A urmat marea revoluție franceză, care a schimbat tot ceace exista din inițiativa regilor și a reginelor; numai batista a fost trecută cu vederea. Nimeni nu se mai gândea să țese batiste în formă rotundă, triunghiulară, de hexagon, octogon etc., batista patrată se impusese. Și în aceeași formă, ea a cucerit cu timpul lumea întreagă.

Importanța recensământului pentru Municipiul Brașov

(Urmare din pag. 1-a)

între Sași și Români, care dăduse Brașovului odinioară mărire și bună stare, a trebuit să se continue în alte părți. Căci în orașul nostru, această tradiție nu s'a mai putut continua pe făgașul marilor realizări constructive, din cauza intervenției neînțelegătoare a unor factori străini.

Părăsirea unei tradiții multisekulare, începută încă din epoca colonizării, din vremea așezării temporare a cavalerilor Teutoni în Țara Bârsei, alungați de regele Ungariei tocmai pentru că nu respectaseră hotarele stăpânirii sale și trecuseră munții, continuând, apoi, fără întrerupere, după cum mărturisesc nenumăratele privilegii vamale ale atâtor Domni Români, spre a culmina în alianța politică a Brașovenilor sub Mihai Wejs, cel mai mare jude al orașului din trecut, cu Voievodii Țării Românești Radu Șerban și Radu Mihnea, a lăsat după cum era și firesc, în sufletele celor rămași pe loc, un mare gol, care le-a frânt un fundamental resort sufletesc. Constrânși să-și însușească ritmul minor al vieții provinciale, n'au mai avut nici avântul înaintașilor, nici înțelegerea pentru vestigiile glorioase din trecut. Astfel că, fără să-și dea seama, au confirmat și printr'un semn exterior decăderea de fapt a orașului, dărâmand vestitele ziduri de apărare cu porți monumentale și bastioanele breslelor, ce făuseră odată faima Brașovului și simbolizau încă rolul său măreț și universal, în serviciul comunității europene și al civilizației creștine.

Și pe acestea, stăpânirea românească din ultimele două decenii le-a refăcut în rostul lor funcțional, prin numeroasele întreprinderi în care a revenit ritmul intens al vieții de odinioară.

Astăzi însă, când prin strămutarea hotarelor în nemijlocită sa vecinătate, Brașovul a ajuns iarăși într'un impas, e necesar să compensăm printr'o hotărâre mai conștientă, o cunoaștere mai întemeiată și o organizare mai corespunzătoare rosturilor sale firești, greutățile pe care fixarea nenaturală a granițelor le-a pus în calea dezvoltării firești a orașului nostru. Cum recensământul din acest an, prin amploarea și complexitatea sa, urmărește tocmai să ne dea această cunoaștere mai aprofundată a realităților, este datoriară oricărui cetățean, fără deosebire de naționalitate, ce se simte legat sufletește de destinul orașului, să ușureze această mare operă într'u salvagardarea bunului nostru comun.

C. SASSU

Conferințele Extensivității Academice

Semproniu Lupas și Vasile Aaron: Cel dintâi autor al unei lucrări juridice în limba română

Vasile Aaron este cunoscut în istoria literaturii române, ca autor al mai multor opere literare, unele tipărite pe la începutul veacului al XIX-lea, altele rămase în manuscris. Se mai știa că el studiasse dreptul la Cluj și că a fost „jurat-procurator”, la Sibiu, unde a îndeplinit și funcțiunea de juriconsult pe lângă Scaunul Vlădicesc Ortodox de acolo. Până în prezent, în manuale sau lucrări de specialitate nu se face mențiune de vreo lucrare juridică a sa.

Un manuscris, găsit la Maria Borgia din Săliște, nu de multă vreme, a dat la iveală că Vasile Aaron a scris o lucrare de procedură referitoare la procedura în fața instanțelor bisericești, — cari erau competente după normele de drept de atunci, — să judece cauzele disciplinare ale clerului și cauzele referitoare la starea civilă și în special cauzele de divorț. Manuscrisul descoperit e o copie de mână, scrisă cu litere chirilice, făcută probabil de un preot sau protopop din Săliște. Prefața poartă data de 1 Octombrie 1805 și a fost scrisă la Sibiu. Această lucrare nu pare să fi văzut lumina tipăriturii, dar avem motive să credem că ea a fost de mare folos clerului din Ardeal. O dovadă că, mult timp după ce a fost

scrisă, s'a ținut seama de ea, o avem într'o însemnare apărută în „Telegraful Român” din Sibiu, Nr. 76 din 1868, p. 306, unde se spune că „Vasile Aaron a fost compus un regulament de trei divorțiale și disciplinare, care se ia de bază în congres”. E vorba de congresul episcopal din acel an, al cărui protocol face mențiune despre acest lucru. Că prima grijă a lui Vasile Aaron a fost de a corespunde unei necesități, resimțită în acea vreme, rezultă și din prefața care începe astfel: „Cită are clerul de religia răsăritului, din Marele Prințipat al Ardealului și părțile lui împreunate, ba și din Ungaria și din Banat, de o Practicăască învățătură și îndreptare în Praxișul Forumurilor Bisericești, cunosc toți aceia cari și după câștigarea mai înaltei științe, fără de a practicării lângă vreun forum de judecată, ca Preoți sau ca Protopopi, se îndeatoarează a vătălui, a cerne cauzele supușilor păstoriceștii sale Griji și altele asemenea, din dregătorie și afară din dregătorie chemării sale a săvârși”. Acest îndrumar părea cu atât mai necesar, cu cât... „încă până acum nici o îndreptare în această treabă se găsește a se fi ivit”. Autorul ar fi vrut ca lucrarea să fie cât mai pe înțelesul tu-

turor, de aceea ar fi vrut să evite întrebuințarea termenilor latinești, uzitați în limbajul juridic, lucru de altfel cu neputință, pentru că acestor termeni le corespundeau noțiuni precise, cari nu puteau fi redată prin expresiuni echivalente sau tălmăciri. Pentru că nu a putut evita acești termeni, Vasile Aaron se scuză astfel: „Netăgăduit lucru este, precum multe cuvinte dela Limba Latinească întru această Cărtică am întrebuințat. Pricina este neaverea și sărăcia limbii Noastre, în care lipsă fiind limba ungerescă, asemenea a fi năzuit la limba latinească... așiderea alte neamuri mai propovădit în treburile profesurilor, multe cuvinte au întrebuințat dela Latini, deci dacă străinele limbi au fost silite a se împrumuta dela limba latinească, ca dela o străină găzdacă, ce rușine sau mirare poate fi, că eu în limba românească m'am împrumutat dela Maica limbă latinească?”

Lucrarea lui Vasile Aaron e un adevărat tratat de procedură, în care este dezvoltată întreagă această materie; se insistă însă în special asupra cauzelor „disciplinare”, pe care autorul le numește „cauze personalicești”, și asupra proceselor de divorț, indicându-ni-se deosebirile de procedură în aceste cauze și în procesele de drept comun.

O parte însemnată a lucrării se ocupă de facerea „vălătașurilor”, adică de ascultările de martori, cărora după cât se pare li se atăsa în acea vreme o deosebită importanță. De asemenea luarea jurământului trebuie să fi fost o devărată ceremonie, nu o simplă formalitate. Ni-se dă formula după care trebuiau jurați creștinii de religia răsăritului și care era

aceasta: „Așa să-ți ajute Dumnezeu, Tatăl Fiul și Duhul Sfânt, un Dumnezeu adevărat, Sfânta Troiță, Maica Precurată, toți Sfinții lui Dumnezeu, Sfânta Cruce, Sfânta Biserică, Sfânta Evanghelie, pita, sarea, lumina și cumincătura cea dela moarte, patru posturi într'un an, două zile de post într'o săptămână, toate zilele de rugăciune, comandarea, deslegarea, doispzece Apostoli, așa să te rabde pământul, așa să ai parte de ale tale păcate de moarte, de copii, precum ce știi, ce ai auzit, ce ai văzut, ce ai pomenit vei spune cu mare dreptate, fără fățario, fără părtinire și fără mânie. Așa să-ți ajute Dumnezeu și așa să-ți dea spăsanie sufletului tău”.

*

Începutul veacului al XIX-lea, a văzut apărând figuri cari împodobesc istoria dreptului românesc. Astfel în Moldova Andronache Donici scria la 1813, „Adu-nare din Pravilele Împărătești, sau alegire cuprinzătoare foarte în scurt de cele mai trebuincioase pravile alcătuite cu mare lesnire spre înțelegerea și știința tuturor”, iar un cetățean al Brașovului, Christian Flechtenmacher, doctor în drept dela Viena, îndeplinea funcțiunea de pravilist pe lângă scaunul domnesc și a fost astfel unul dintre principalii autori ai Codului Calimach, în timp ce în Muntenia întâlnim figura Logofătului Nestor.

Alături de aceștia se așează Vasile Aaron, despre care se cade să adăugăm, că a fost cel dintâi care a luat condeiul pentru a osteni în scrierea treburilor juridice în limba română.

Războiul maritim, un pericol mortal pentru Anglia

Fantezile și realitatea în jurul victoriei războiului de submarin

Probleme de transport în Africa și Orient

Despre începutul și speranțele noului război maritim, un pericol mortal pentru Anglia...

Sub conducerea competenței a destor- niului profesor de muzică de la liceul „Honterus”, d. Bickertich, concertul de...

În ziua de 25 Aprilie 1915, un corp expediționar anglo-francez debarca pe coasta de vest a peninsulei Gallipoli...

La 15 Ianuarie 1915, Churchill declară următoarele, la o ședință a consiliului su-

La 25 de ani și mai bine — Anglia era ajunsă la o situație în care să mai curgă în-

La începutul anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

La încheierea anului, Englezii nu mai erau preocupați decât de un singur lucru:

De mână cu refugiul prin iarna întârziată a Braşovului

Durere și veselie înmănușiate în resemnare și nădejdi...

Furtuna refugiului care ne-a aruncat ca pe Ulisse, pe stâncile altor insule. Incepe să dea înapoi. Valurile se întorc în larg după ce s-au frânt de pieptul răbdărilor noastre.

Iată, primăvara aceasta a Braşovului care ne-a primit dela început, te invită la atâtea întoarceri, la atâtea aduceri aminte care dor și nu poți să nu o iei razna, în căutarea unui altfel de refugiu, să scapi par'că de apăsătoarea povară a îngenunchierilor cari ți-au fost impuse. Cauți un altceva care să te poată liniști și, curios, dai tot peste amintiri. Iată dece, prieten care ai rămas la Cluj, te invit să hoinărim împreună prin Primăvara oraşului de munte. Alții ți-ar propune — poate — să vizitezi întâiu Biserica Neagră, sau marile fabrici din acest oraş, cari reprezintă o artă și o muncă. Ți-ar propune să urci la Poiana, ca să respiri în voie aerul îmbătător de la munte. Imi pare rău că eu nu pot începe acolo. Ceva din mine nu mă lasă. Poate amintirile. Vreau să vedem împreună amintirile pe cari le-au adus atâtea ortaci de pe malurile Someşului și ale Murăşului, să ne spuie privirile cu avânturi frânte pe muchia realității, că noi trăim acolo de unde oamenii ne-au alungat.

ȘI, HAI LA DRUM...

Să trecem mai întâiu pe la Biroul refugiaților din localul Prefecturii. Vom vedea în fiecare zi, frați pe cari i-au alungat Ungurii, alții cari au reușit să scape peste munți, venind să-și găsească aici alt rost. Suferința mută a acestora te doare cumplit. Stai și completezi un formular pentru un carnet de refugiat, și, fără să-ți dai seama, te pomenești vorbind de Cluj, de Murăș, de Năsăud sau de Baia-Mare. Stai și vezi cum te ascultă funcționarii, mulți dintre ei plecați tot de acolo de unde vii și tu, cari îți sorb cuvintele ca pe-o ulcică de alean. Aici nu este compătămirea omului de fiecare zi, aici este legea unei ajutorări pentru un frate. Aceasta te face să uiti puțin că ești pe meleaguri străine de locul în care te-ai născut și ai crescut. Primul ajutor sau serviciul care ți se oferă, n'are în el mila omului năpăstuit ci obligația sufletească a celor de-un sânge cu tine. De aceia stau și te-ascultă fără să se plictisească, fără nervozitate. Fiecare întâmplare povestită de un refugiat aici, este o participare a fiecăruia dintre ascultători, la ea. Te bucuri când auzi că ți-se oferă o locuință la unul pe care nu l-ai cunoscut niciodată și care te primește cu dragoste și ospitalitate proverbială a Românului.

— Ai serviciu?
— Nu!
— Să treci d-ta mâine pe aici.
Până mâine, hai să vezi alte aspecte din acest oraş.

UN CARTIER AL REFUGIAȚILOR

Așteptăm un autobus să ne ducă în cartierul Gării, un cartier numai al refugiaților.

Este un cartier cu străzi desfundate, fără pavaj, fără canal și fără lumină. Va trebui să îndurăm înotul în noroiu dacă plouă sau praful dacă vom fi privilegiații soarelui. Nu cred să rămână așa însă — pe mai departe — căci se va repara totul în primăvara și vara aceasta. Așa a făgăduit d. Primar la plângerea cetățenilor de curând sosiți. Vom vedea aici oameni de toate categoriile: negustori, intelectuali, muncitori. Toți se cunosc.

căci pe toți i-a legat refugiul. Familia unui negustor din Ciuc se înțelege așa de bine cu una de muncitor din Oradea și-și deapănă amintirile și speranțele la un loc.

„GAUDEAMUS IGITUR”...

Trezit dintr'o răceală teutonică, aspectul Braşovului s'a schimbat mult după venirea Academiei Comerciale aici.

Studentii, tineretul acesta cu flacăra veseliei în el, a dat dovadă că și la Braşov se poate duce o viață ca aceea dela Cluj. Cu toate că țin cursurile într'o școală de băieți, căminul în altă parte, cantina în localul Prefecturii, lumea s'a acomodat cu ei și răceala dela început a fost schimbată în dragoste.

Cantina studenților dela Prefectură este locul de întâlnire al flăcăilor din Maramureș, din Someș, din Bistrița. Întâlnirea aci este ca un balsam pe rana fiecăruia; aici se simt ei bine, cei dela Universitatea din Cluj, cei cari așteaptă mereu ceasul reînțoarcerii... Stau și ascultă câte-o doină cântată de taraful Lută Ioviță, iar văzându-i, simți cum ochii se împotrivesc să dea drumul lacrimii. Nu știu dece, devin apoi mai triști, nu se aude decât câte un oftat pentru „Ana Leana” sau „Moțul” care a plecat să vândă ciubere la oraș... Pentru glia pe care o arau boii la auzul doinei, pentru apa Murăşului care poartă acum numai jale, sau pentru o mamă care-și șterge lacrima în colțul năframii tânjind după feciorul plecat prin străini. Sosirea unui student dela Sibiu, este prilejul unei regăsiri în amintire pentru toată lumea. Și, ca să cinstească evenimentul, nu rezistă unei regăsiri lângă un pahar cu bere.

Profesorii sunt acum mai apropiați de sufletul studenților. Așteaptă împreună ziua când se vor putea întâlni din nou în Clujul nădejdilor noastre...

ADOLESCENȚII...

Numai această epocă a vieții este aceea ca pretutindeni. Aceleași vise inflorite ca niște crengi de cais lângă pervazul unei ferestre, deschisă larg spre Primăvară. Și aici Teodoreanu își are locul de cinste în colțul fiecărei fete de liceu, cu Dănușii și Olguțele lui.

*

Mai sunt atâtea lucruri să-ți spun! Despre camuflaj, despre Tâmpa, despre Poiană... Dar îmi țin promisiunea pentru un număr viitor...

— d. —

Federala „Carpați”
Str. Gen. Moșoiu Nr. 67
Braşov

Caută pentru angajare un conducător priceput pentru conducerea unui depozit de hârtie și papetărie

Românizarea întreprinderilor

Problema aceasta, a românizării întreprinderilor de orice natură ar fi ele, a fost pusă de lungă vreme, primind nenumărate soluții, niciuna însă de natură să o deslege definitiv și categoric.

Era oarecum explicabil. O românizare integrală și profund sinceră, presupunea o mentalitate a conducătorilor cu precise vederi naționaliste, cu o armătură sufletească și morala inflexibilă și mai ales, scuturări de acel balast al profiturilor și oamenilor cu influențe din consiliile de administrație. Erau apoi o serie întreagă de alte probleme adiacente: capitalul românesc, mâna de lucru calificată și alți factori de producție, a căror rezolvare ușura și deschidea drumul pentru soluțiile definitive ale românizării.

Ne aducem aminte — scriind aceste lucruri — câtă monedă s'a bătut de atâtea oameni politici, privind această chestiune, câtă agitație și demagogie nu s'a vânturat pentru deslegarea acestei probleme de viață a economiei noastre și care n'a însemnat nimic în domeniul faptei, ci același praf aruncat mereu în ochii mulțimei.

Astăzi însă, această importantă porțiune din sectorul economiei noastre, capătă o deslegare justă și, nădăjduim, definitivă.

Dealtfel, nici nu se mai putea duce o situație — chiar și în domeniul economiei noastre — care ar fi putut însemna o flagrantă contradicție a elementarelor principii pe cari se realizează lumea românească de astăzi.

Desigur, problema aceasta a românizării întreprinderilor, după cum scriam și mai sus, presupune deslegarea dinainte a atâtor alte socoteli cari se înlanțuesc organice și cari toate conduc spre românizarea integrală. Un factor de o foarte mare importanță — atunci când se vorbește cu osebire despre întreprinderile industriale — este mâna de lucru, sunt lucrătorii, servanții uneltelor și mașinilor. O uzină, o fabrică este românizată, când fără restricții procentuale, dela ultimul salarior și până la primul director sunt români. Și pe această latură a problemei s'au purtat ani de-a rândul îndelungate controverse, discuții interminabile, la sfârșitul cărora se stabilea invariabil această concluzie: Nu avem oameni capabili să înlocuiască pe străini sau pe minoritari. Nu avem mâna de lucru destoinică și cu toate garanțiile de perfectă pregătire profesională.

Desigur, altădată, acum 15 sau 10 ani, asemenea afirmații nu puteau fi desmintite nici de oficialitate, nici chiar de lumea lucrătorilor. Fără o tradiție industrială, cu fabrici răsărite ici și colo după trebuinți temporare, nu s'au putut crea oameni de certă pregătire industrială, cu atât mai mult, cu cât și numărul brațelor de lucru care se cereau, era redus și vremelnic. Apoi, aici, în aceste uzine care existau, erau numai lucrători specializați străini, aduși de fabricanți odată cu toate instalațiile și mașinile, și care nu aveau nici un interes să caute să fie dublați de lucrători români, lucru pe care nici fabricantul, chiar român fiind, nu se grăbea să-l facă. Nimeni nu făcea benevol o cheltuială în plus cu lucrătorii români, mai ales când la acest lucru, nu-l forța nimeni.

Odată cu sporirea întreprinderilor și indeosebi după ce și în țara noastră s'au creat uzine menite să ne înzestreză armata țării, mâna de lucru românească trebuia să devie o realitate viabilă cu toată hotărârea.

Lucrurile nu au mers cu prea mare ușurință. Și numai cine a stat acolo în mijlocul atelierelor, acela care a văzut toată strădania muncitorului nostru de a pătrunde meșteșugul și viața mașinei dela străinii cu cunoștințe și experiență moștenite dela nu știu câte generații, vor putea înțelege că aici a fost o luptă uriașă, din care lucrătorul nostru a ieșit bine pregătit și fortificat pentru muncă în uzină. Cu acest prilej, trebuie spus însă un cuvânt bun la atâți muncitori de-ai noștri care, cu trudă, cu migală și perseverență, cu o uimitoare îndărătnicie, a pătruns taina mașinilor și a înțeles rostul lor. Acestea toate, mai ales în industria de armament, unde el a pus nu numai forța brațului și toată istețimea minții, dar mai ales dogoarea inimii lui de român, de om al țării sale.

Astăzi, procentul de neromâni în toate industriile a scăzut la o cotă care ne dă dreptul să afirmăm, că mâna de lucru românească a pătruns, a adus aportul ei în procesul românizării întreprinderilor și dacă totuși există locuri unde aceasta nu este un adevăr decât parțial, aceasta

nu poate fi nicidecum din cauza insuficienței sau nepregătirii lucrătorului nostru. Dimpotrivă, interese sau alte aranjamente, împiedecă românizarea totală a personalului.

Pentru aceste motive, desigur, recentul decret de românizare a întreprinderilor a venit cu necesarele constrângeri, menite să ușureze și să grăbească totală și definitivă românizare.

Repetăm, la procesul acesta, lumea noastră lucrătoare din uzine, și-a dat din plin, cu tot avântul, cu toată truda și osteneala ei, contribuția plină de mari roade pentru înfăptuire.

CONST. P. TAUS

Economia de războiu a marilor spații

Cine privește economia din punctul de vedere al importanței ei pentru războiu, se gândește în primul rând la fier și oțel, azot, amoniac, armament, munițiuni, parc naval, etc. În realitate însă, noțiunea de economie de războiu este cu mult mai largă, căci ea centralizează întreaga mișcare economică. Aceasta s'a manifestat încă de pe timpul războiului mondial și bineînțeles într'o măsură deosebită în actualul războiu.

În anul 1940, atât de bogat în evenimente, Germania a reușit să pună împotriva Marii Britanii, care putea dispune de capacitatea economică de războiu a imperiului ei, o economie de războiu egală și poate chiar superioară, dacă ținem seama de întinderea teritorială a ambilor beligeranți. Războiul a accelerat astfel evoluția care începuse să se producă în Europa încă înainte de începerea războiului. În Europa politica germană a spațiului sud-estic a fost lărgită la o politică economică a continentului european. La adversarul Germaniei, evoluția spațiului canadian și convenția comercială anglo-americană a condus deasemenea la o intensificare a colaborării pe tărâmul economiei de războiu.

În ce privește puterea de dispunere directă a acestei economii de războiu este o mare deosebire între cele două părți aflate în războiu. În Europa, întreaga economie este supusă unei singure comenzi. Trebuințele economice germane definesc mersul economic din celelalte state. Și se știe cu ce mare succes se realizează acest lucru. Peste tot dispăre șomajul: în Norvegia, în Olanda, în Danemarca, în Belgia etc. Întreg sud-estul european trăiește astăzi într'o prosperitate economică nemai văzută. În restul lumii, lucrurile nu se petrec la fel. Necesitățile economice ale Marii Britanii definesc până într'o oarecare măsură mersul vieții economice a Statelor Unite ale Americii de Nord, dar această țară trebuie să țină seamă în primul rând de trebuințele proprii, care din punctul de vedere al conjuncturii au aceleași efecte ca și comenzile englezești. Aceste trebuinți condiționează însă ordinea satisfacerii lor. Ultimele străduinți ale politicii americane sunt îndreptate în direcția îndeplinirii în primul rând a trebuințelor americane și în al doilea rând în satisfacerea dorințelor de majorare a ajutorului acordat Marii Britanii. Președintele Roosevelt și anturajul său sunt fără îndoială inclinați spre Anglia, dar în spațiile acestui anglofilism se ascunde totuși acea dorință arzătoare de a aplica pe cât posibil fără prea mare șomot, în cadrul organizării economice de războiu, țintele politicii „New deal” cu toată opunerea cercurilor economice având o atitudine liberală.

GRAND
HOTEL LAFAYETTE
BUCUREȘTI
CALEA VICTORIEI 11
Cel mai bun și confortabil
HOTEL AL CAPITALEI

— Prețuri moderate —

358

Cinema Corso

Pe urmele misterului

În rolul principal marele comic german cunoscut dela radio
WEISS FERDL

În pregătire

Inalta Trădare

cu: WILLY BIRGEL, LIDA BAROVA și RUDOLF FERNAND
MARE FILM de SPIONAJ

INFORMAȚIUNI

RECTIFICARE. Adunarea generală a Societății Anonime „Prifaro” va avea loc în ziua de 5 Aprilie 1941, iar nu în 29 Martie, așa cum din eroare s'a publicat.

— **Dr. ELENA BOLOGA** și-a deschis cabinet medical în Brașov, str. Castelui 94, telefon 2461, unde consultă pentru boli de copii și interne, zilnic între orele 3—6 p. m. Röntgen, Quarz. 149

— **Se atrage atențiunea** tuturor locuitorilor din județul Brașov, că vânzarea cartofilor se va face numai cu aprobarea „Biroului aprovizionării” de pe lângă prefectura județului. Convenienții vor fi sancționați.

— **Reorganizarea serviciilor** prefecturii și încadrarea funcționarilor titrați necesari la conducerea lor. În conformitate cu ordinul Ministerului de Interne, prefectura județului Brașov, în dorința de a-și reorganiza serviciile, a depus încadrarea funcționarilor necesari după specialitatea fiecăruia. Serviciile vor fi conduse numai de funcționari titrați și numai în lipsa acestora, ele vor fi conduse și de funcționari cu studii secundare.

— **Șezătoare literară.** Duminecă, 16 Martie a. c., orele 16^{1/2}, în sala festivă a Lic. „Principesa Elena”, elevele clasei a IV. B. vor da o serbare, pentru comemorarea hardului dela Mircești: „Vasile Alexandri”. Se vor executa coruri, se vor recita poezii și se va juca piesa: „Piatra din casă”.

— **Conferințe.** Sâmbătă, 15 Martie a. c. orele 5 d. m. d. prof. Pavel Roșca, Rectorul Academiei Comerciale, va vorbi despre: „socială a României de azi.” Conferința se va ține în sala festivă a Camerei de Industrie și Comerț.

— **În aceeași sală,** Duminecă, 16 Martie la orele 11^{1/4}, d. prof. universitar Ștefan Ciobanu, va ține o conferință cu titlul: „Rolul Basarabiei în viața culturală a românismului”. — Intrarea liberă.

Judecătoria de pace Mixtă Brașov, Secția C. F.

Nr. 7250/1940 c. f.

Extras din Publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de următoarea Banca Economică S. A. Brașov fosta Banca Poporală Brașoveană S. A. Brașov, contra urmăritului Gheorghe Popișter dom. Hărman, Judecătoria ordonă: Licitatiune execuțională asupra părții imobilului cuprins în c. f. a comunei Hărman din circumscripția Judecătoriai Mixtă Brașov, Nr. prot. cf. Nr. 3222 ^{1/2}, parte din imobilul cu Nr. top. 913 casă și curte în intravilan sub Nr. 449 cu extensiunea de 103 stj. ptr. Nr. top. 914 grădină tot acolo cu extensiunea de 85 stj. ptr. în valoare de 40.000 Lei cu prețul de strigare 30.000 lei dela core preț începe strigările, grevat cu dreptul de uzufruct viager în favorul lui Popișter Radu dela C. 18. decis Nr. 5452/918 c. f. pentru incasarea creanței de 12.223 lei capital și acces.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 28 luna Martie anul 1941 ora 9 a. m. în Brașov, Palatul Justiției parter ușa Nr. 12.

Partea imobilului supus licitației nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 7. leg. 1930).

Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiile de licitație.

Brașov, la 20 Decembrie 1940.
Judecător: Director de c. f. ss. Al. R. Moroianu ss. Ctin Purcărea
Pentru conformitate: ss. P. Niculescu. 180

PLOȘNITE

molii, gândaci și orice fel de insecte stârpește radical
YARGA, Brașov, Str. Sf. Nicolae, 5.

Andrei Kocsis și Fii Succesor Societate Anonimă Fabrică de parchete și lemnărie BRAȘOV, CALEA BUCUREȘTIILOR No. 35

CONVOCARE

Acționarii societății sunt convocați în adunarea generală ordinară, la sediul social în Brașov, Calea Bucureștilor Nr. 35, pentru ziua de Marți, 31 Martie 1941, orele 15 (ora 3 p. m.) pentru a delibera și decide asupra următoarei ordine de zi:

1. Darea de seamă a consiliului de administrație și raportul censorilor asupra exercițiului 1940.
2. Discutarea și aprobarea bilanțului și a contului de profit și pierdere încheiate pe exercițiul 1940.
3. Fixarea retribuțiilor convenite administratorilor și censorilor pe exercițiul 1940.
4. Descărcarea consiliului de administrație și a censorilor, de gestiunea și supravegherea lor pe exercițiul 1940.
5. Fixarea retribuției convenite pentru exercițiul în curs, administratorilor și censorilor.

6. Alegerea a 3 supleanți în comitetul censorilor.

7. Eventuale propuneri.
Pentru a participa la adunarea generală, acționarii vor depune acțiunile lor la casa societății din Brașov, Calea Bucureștilor No. 35 până la 25 Martie 1941 inclusiv, în schimbul unei adeverințe de primire, care va servi drept carte de legitimație pentru participare la adunarea generală.

În caz că adunarea generală ar fi în neputință de a lucra din cauza numărului insuficient al acționarilor, adunarea va avea loc la 7 Aprilie 1941, în același loc și la aceeași oră, această a doua adunare putând a decide asupra ordinii de zi mai sus arătată, oricare ar fi numărul acționarilor și acțiunilor reprezentate de ei. Acțiunile, pentru această a doua adunare se vor depune la casa mai sus arătată, cel mai târziu până la 1 Aprilie 1941.

Bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1940

Activ: Terenuri și clădiri 2.750.647. — Mașini, instalațiuni și mobilier 1.768.844. Animale și vehicule 600.921. — Disponibil în casă 60.352. — Efecte publice 747.615. Garanții 209.717. — Materii prime, mărfuri, furaj 10.077.703. — Debitori 2.698.255. Pierdere 835.165. — Total 19.149.219. — Conturi de ordine 2.200.000. —

Pasiv: Capital social 5.000.000. — Fond de rezervă statutar 305.288. — Fonduri de rezervă speciale 336.367. — Fonduri de amortisment 1.476.266. — Fond pentru creanțe dubioase 269.824. — Fond ajutor al angajaților 23.737. — Cauțiuni 4000. — Creditori 11.733.737. — Total 19.149.219. — Conturi de ordine 2.200.000.

Contul de profit și pierdere

Debit: Cheltueli generale, salarii etc. 3.024.264. — Dobânzi 540.767. — Impozite și taxe 2.119.995. — Amortismente 462.682. Creanțe dubioase 217.979. — Animale 36.781. — Total 6.402.468. —

Credit: Mărfuri 5.529.168. — Diverse beneficii 38.135. — Pierdere netă 835.165. Total 6.402.468. —

Consiliul de administrație.
Comitetul censorilor.

AVIZ!

CROITORIA STOICA

din Brașov Str. Regele Carol I, Nr. 25, cu data de 15 Martie a. c. se mută în aceeaș stradă Nr. 57, Etaj I, în curte

„PRIFARO“

Societate Anonimă. — Prima Fabrică Română de până de ferestre și articole de oțel și metal. — Brașov, Str. General Traian Moșoiu Nr. 70.

Convocare

La adunarea generală ordinară din 5 Aprilie 1941, orele 15, în Brașov, strada General Traian Moșoiu Nr. 70 (fost Iuliu Maniu Nr. 70), la care sunt invitați să participe toți acționarii.

- Ordinea de zi:
1. Raportul general al Consiliului de Administrație.
 2. Raportul Comitetului Cenzorilor.
 3. Aprobarea Contului Bilanț și Contului Profit și Pierdere.
 4. Repartizarea și distribuirea beneficiilor.
 5. Descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea 1940.
 6. Alegerea membrilor în Consiliul de Administrație și în Comitetul Cenzorilor.
 7. Stabilirea retribuțiilor domnilor membri din Consiliul de Administrație și Comitetul de Cenzori.
 8. Numirea procuriștilor.
 9. Propuneri și interpelări.
- Acționarii cari doresc a lua parte la a-

duare, sunt datori a depune acțiunile lor cu cel puțin 3 zile înainte de adunare, la casa societății în Brașov, Str. General Traian Moșoiu Nr. 70.

Bilanțul societății se poate vedea și cerceta de către d-nii acționari începând din ziua publicării prezentei, în localul societății, în cursul orelor de birou.

Consiliul de Administrație.

România, Județul Brașov, Plasa Codlea, Comuna Holbav

Publicațiune

Primăria comunei Holbav, aduce la cunoștința publică, că s'a deschis concurs la această primărie, pentru ocuparea postului de secretar comunal, devenit vacant.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta cererile lor, acestei primării, până la data de 31 Martie 1941.

Dispozițiunile Codului Funcționarilor Publici cu privire la numirile în funcțiuni publice, sunt aplicabile acestui concurs.

Salarul va fi cel prevăzut în bugetul comunei.

Holbav, la 26 Februarie 1941.
Primar, Ioan Avram. Notar, Traian Petrașcu.

Mica publicitate

PREȚURI MARI OFERIM pentru haine și încălțăminte uzate. Merg la domiciliu. Str. Murășenilor 7. Intrare și prin curte. 132

DE INCHIRIAT o prăvălie în strada Gării Nr. 40. 425

DE INCHIRIAT o prăvălie la poziție bună și locuință în Satulung. Informațiuni la ziar. 423

CAUT post la birou sau prăvălie ca om de serviciu. Adresa la ziar. 157

CUMPAR radio de ocazie. Informațiuni la ziar. 110

DE VANZARE: sufragerie, diferite mobile și unelte de bucătărie. Str. Apulum 2. (Colț cu Calea Victoriei) dela ora 10—1 a. m.

SE CAUTĂ DACTILOGRAFA în birou advocațial, fată din provincie. Informațiune Str. Eminescu No. 11. 142

DE VANZARE mobile de salon, dormitor, sufragerie și bucătărie, tinichele de untură, borcane pentru compot etc. Informațiuni înainte de masă str. Rocuș 8.

CAUTĂM MECANIC șef atelier cu practică îndelungată în repararea locomotivelor și platformelor forestiere. Informațiuni la administrația ziarului. 152

DE VANZARE: Biliard complet, mașină de gătit cu 5 verigi; dulapuri noi pentru debit de băuturi. Priester, Strada Iuliu Maniu, 59 159

CAUT SERVICIU la un cabinet medical ca practicantă cu un mic salariu. Română refugiată. Adresa: Str. Dr. Vasile Lucaci, 32. 158

CAUTĂM legător(e) de cărți și un îngrijitor de casă care se pricepe și la grădină. Leafă fixă și locuință. „Astra Mill”, Brașov, Str. Mihai Viteazul, 90. 160

ANGAJEZ IMEDIAT lucrător croitor pentru bucăți mari. Croitoria Bota Ioan. Brașov, Str. Sf. Petru 37. 166

DE ARENDAT, 2 jugăre pământ arab în apropierea Brașovului. Adresați: Georgian, Iuliu Maniu, 54. 164

DACTILOGRAFA românească perfectă caută post în birou advocațial sau societate. A se adresa la ziar sub „Dactilografă”. 165

CAUT profesor(ă) perfect(ă) limba germană. Telefon Nr. 3707, între orele 7—15. 177

VÂND CASĂ Brașov, Str. Rovine 17, trei camere, antreu, baie, bucătărie, accesorii, confort modern. 176

CROITOREASA și lengereasă pentru confecțiuni de copii, se caută la Coop. Română, Regele Mihai 7. Brașov. 179

CUMPAR până pt. camion AUTO-CAMIONAJ, Brașov, Regina Maria 5.

DACTILOGRAFA perfectă execut lucrări particulare după ora 19 (7 p. m.) Prețuri convenabile. Adresa la ziar sub „E”.

România, Județul Brașov, Plasa Codlea, Comuna Holbav

Nr. 357—1941.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 29 Martie 1941, ora 10, se va ține în localul primăriei acestei comune, licitație publică cu oferte închise, pentru a-rendarea pe termen de 3 ani, începând cu data de 1 Aprilie 1941, a localului proprietatea comunei, de sub Nr. casei 31, actualmente cârciumă comunală.

Licitația se va ține cu aplicarea art. 88—110 din Legea Contabilității Publice. Prețul de strigare este de Lei 4.000, adică Lei patru mii, garanția 10%.

În cazul când licitația în acea zi nu va reuși, se va repeta în ziua de 10 Aprilie 1941, la aceeaș oră și în aceeași condițiuni.

Caetul de sarcini se poate vedea în o-rele de serviciu, la Primăria comunei. Holbav, la 26 Februarie 1941.

Primar, Ioan Avram. Notar, Traian Petrașcu. 174

Filmul zilei

Cinematograful „Axa“ „Emigranta“

Ecranul românesc al cinematografului „Axa“ prezintă iarăși o producție, menită să rămână multă vreme în mintea spectatorilor. Un film din viața chinuită a emigranților, acești expropriați ai destulului, meniți pururea unei vieți de miraj, de aceea — niciodată împlinită.

... În lumea interlopă a Anvers-ului, cu contrabandiști, cu tainuitori, cu atâtea lume în drumul pierzării. O femeie din lumea aceasta a beznii, Christiana, trăiește o viață dedată numai luxului și îmbogățirii. Singura pasiune: briliantele, unica credință: banul. Prietenul ei, Tino, pentru a stămpăra foamea aceasta a femeii iubite, nu ezită, nu cruță nimic. Fără conștiință, cu sufletul calcat de o viață în beznă, ucide atunci când este prins într-o contrabandă, pârât de frășii iubita lui. Christiana, care după emoționantă peripeții, drept nevastă a unui jocheu cu mintea turburată, fuge din port. Ea se imbarcă pe un vas care ducea o mulțime de emigranți cu viața hrănită numai de iluzii. Este urmărită de Tino, prietenul ei, care evadează. Abandonează pe falsul soț, care între timp este debarcat la Lisabona, fiind grav bolnav. Pe vas, se ascunde în cabina unui ofițer din echipaj, care o tainue. Descoperiți, el preferă demiterea decât despărțirea de ea. O noapte petrecută cu ea, aprinde un răsărit mediteranean de soare în inimile lor. Denis, ofițerul, coboară la emigranți cu ea, dar descoperă bogăția ei: Dece, atunci călătorește cu toată lumea aceea necăjită? Dece l-a părăsit pe soț? Sunt întrebările care-l chinuiau și care l-au silit să se despartă de ea. Sosiți în port, emigranții nu au putut fi debarcați din pricina anumitor forme cari reclamau o garanție în bani, destul de mare. Ea și depune bijuteriile drept cauciune, emigranții pot debarca și împreună cu ei, și ofițerul demis, care, abia acum, o descoperă... Apare însă, Tino, fostul ei iubit, care o urmărește mereu. Se pare că vor ajunge la o înțelegere. Dar nu. Tino o ucide, atunci când ea, primește mulțumirile atâtor emigranți cari, prin ajutorul ei își văd, oarecum gândurile și luziile în făgașul realității.

Un film, în care viața cu toate căile ei diferite, cu toate nădejzile legate de ea, cu tot întunerecul și luminile ei, te emoționează, te copleșește... T.

Se scumpește tariful autobuzelor?

Brașov, 15. — Cercul cu insistență, printre lumea care folosește pentru trebuințele ei de serviciu autobuzele orașului, acest svon; Dela 1 Aprilie, tariful autobuzelor comunale va fi scumpit. Aceasta la toate categoriile de bilete.

Desigur, acest fapt este cu drept cuvânt de natură să neliniștească publicul și, mai ales pe acei care, în fiecare zi, sunt obligați să ia autobuzul pentru a merge sau a se înapoia dela serviciu.

Concomitent, ni se plâng locuitorii Săcelului care au slujbă la Brașov, că și la

mașinile săcelene, tariful va fi scumpit, emițându-se numai un fel de abonamente — și acelea scumpe — dela Satulung până la Brașov, care vor înlocui pe cele limitate la anumite distanțe.

Nu arătăm ce ar însemna acest neajuns, pentru toată lumea, constrânsă la folosirea autobuzelor ca mijloc de locomoțiune, în această epocă de excesivă scumpete. Ne mărginim în a semna numai aceste svonuri, convingși fiind că atât R. I. M. B., cât și Societatea autobuzelor săcelene vor veni cu prompte desmințiri.

Activitatea premiilor începe în ziua de 15 Martie

Brașov, 15. — Din ordinul M. St. Major, pregătirea premilitară își reîncepe activitatea pe ziua de 15 Martie a. c., funcționând după Legea și Regulamentul Legii din 1934.

Ca urmare, toți premilitarii aflați pe raza Municipiului Brașov, se vor prezenta la ședințele de instrucție, la subcentrele în care au contat în cursul lunilor Noiembrie și Decembrie 1940, dată când s'a suspendat activitatea la pregătirea premilitară.

Zilele și orele de activitate sunt cele cunoscute pentru fiecare subcentru.

Orice alte informații se pot obține dela Subinspectoratul P. P. Municipal Brașov.

Bugetul județului Brașov pe exercițiul 1941/42 a fost în ecnit

Brașov, 15. — Bugetul județului Brașov pe exercițiul 1941/42 s'a întocmit definitiv, având prevederi atât la venituri cât și la cheltueli suma de 53.900.000 lei, repartizată în modul cel mai rațional pentru cheltuelile personalului, acțiunea agricolă, culturală, sanitară de asistență, pentru modernizarea drumurilor, etc.

Cu bugetul astfel întocmit, d. col. Gh. Vrâncianu, prefectul județului s'a prezentat Ministerului de Interne spre aprobare.

Adunarea generală ordinară a Casei Generale de Păstrare din Brașov

Brașov, 15. — Adunarea generală ordinară a Casei Generale de Păstrare din Brașov nu se va ține în 27 Martie a. c., precum s'a scris în convocarea publicată la 9 Martie, ci în ziua de 3 Aprilie a. c., în același local și la aceeași oră. Dacă această adunare nu va fi număr. cea de a doua adunare va avea loc la 10 Aprilie a. c., tot acolo.

Adunarea generală a asociației „Am.cele Tinerelor Fete“ filiala Brașov

Brașov, 15. — Se aduce la cunoștința doamnelor membre ale asociației „Am.cele Tinerelor Fete“ de sub Înaltul Patronaj al M. S. Regina Mamă Elena, Filiala Brașov, că adunarea generală ordinară se va ține Vineri, în 21 Martie 1941, ora 4 p. m., în casa „Sfatul Orășenesc“, cu următoarea ordine de zi: 1. Deschiderea adunării generale prin cuvântul dnei prezidente. 2. Raportul general asupra activității pe anul 1940. 3. Raportul casierei. 4. Raportul cenzuror. 5. Descărcarea Comitetului. 6. Bugetul pe anul 1941. 7. Eventuale propuneri și interpelări. Doamnele membre sunt rugate a lua parte la adunare.

Dela Administrația Financiară

Fată de greutățile care se ivesc în modul de percepere a contribuției excepționale 2% la vânzările de vite, ministerul a dispus ca atunci când se vând vite și la care vânzări se datorează contribuția excepțională 2%, timbrul acestei contribuțiuni să se aplice chiar pe biletul de proprietate al vitei. Totodată ministerul acordă termen până la 1 Aprilie 1941 ca să se achite în modul arătat mai sus contribuția excepțională 2% fără amendă la vânzările de vite, la care vânzări s'a omis aplicarea contribuției 2% și numai la acelea care nu intră în rândul scutiților prevăzute de art. 21.

*

Deoarece la vânzările de medicamente intervenite dela 5 Iunie 1940 până la 15 Octombrie 1940, s'a achitat contribuția 2% la prețul de facturare a medicamentelor și nu la prețul stabilit prin ordinul circular Nr. 15751 din 5 Iunie 1940 și anume la prețul prevăzut în coloana 3-a a taxei oficiale a specialităților farmaceutice și la prețul de vânzare la public — pentru medicamentele din taxa oficială farmaceutică, ministerul aprobă ca la diferența rezultată din aceste prețuri să se achite contribuția excepțională 2% fără amendă. Se acordă termen de plată până la 15 Martie 1941. Dacă până la această dată nu se va achita contribuția datorată, se vor dresa acte de contravenție.

Nr. 250/1941 c. f.

Extras de publicație

Judecătoria rurală Rupea Secția c. f. în urma supraofertei scoate în vânzare imobilul urmăritului Vaida Vasile din comuna Bunești din c. f. Nr. 579 a comunei Bunești-top. 531, 532 cu prețul de strigare 27.500 Lei în ziua de 27 Martie 1941 orele 16 la primăria Bunești.
Rupea, la 20 Februarie 1941.
ss. Petre Nica, ss. Vasile Cucu,
judecător. director c. f.

Cinema „Astro“

Dela 13 Martie

Victoria din Vest

Un film al documentului german luat pe front de operatorii armatei germane

Stofe de lână pentru dame,
Imprimeuri de tot felul,
Lingerie pentru dame și domni,
Șifoane în toate lățimile,
pânzetur, dejaline, zefire,
ciorapi și tot felul de articole
de manufactură și tricotate
In cel mai bogat asortiment, cu prețuri modeste

la:

Sever I. Theodorescu

BRAȘOV, Regele Carol I. No. 33

Stofe, Fulgarine,
Haine de piele și Mantale de
caucuc, Pardesie de dame și bărbați,
Costume bărbătești și de copii, Combini-
zoane și halate de doc, etc.

în cel mai bogat asortiment la

magazinul

„Recordul“

Ioan I. Eftimescu
BRAȘOV, Str. Regele Carol Nr. 1.

Instalați uni elec rice, repararea aparatelor
de Radio la atelierul de precizie

Bölöni Andrei

Strada Regele Carol I. No. 26
Execuție promptă și conștințioasă orice
comenzi și cu prețuri convenabile

ULTIMA ORA

Conferința Prefecților din întreaga țară, sub președinția dlui general Antonescu

București, 15 (Rador). — În ziua de 14 Martie a avut loc la Președinția Consiliului de Miniștri o conferință la care au fost convocați toți prefecții de județe. Conferința a fost prezidată de d. general Antonescu și au asistat d-nii: general Dumitru Popescu, ministrul Afacerilor Interne și general Ioan Popescu, Subsecretar de Stat la Ministerul Afacerilor Interne.

Conducătorul Statului deschizând ședința a mulțumit Prefecților pentru concursul dat la restabilirea liniștii și ordinii în țară. Dsa a expus situația grea în care se găsește astăzi țara din cauza războiului, a unui agricol deficitar, a cutremurului și rebeliunii din Ianuarie. La toate acestea se mai adaugă consecințele unei administrații defectuoase din timpul vechiului regim care nu vedea în populația satelor decât satisfacerea intereselor electorale.

Pentru rezolvarea problemelor esențiale ale Statului este necesară asigura-

rea liniștii și ordinii și introducerea unei bune administrații cu respectul cinstei și al muncii. Vor trebui, în primul rând satisfăcute problemele de aprovizionare cu alimente și produse de prima necesitate și a raționalei lor distribuiri pe toată suprafața țării, pentru ca toate rezervele pe care le avem să satisfacă toate cerințele până la noua recoltă.

În ceea ce privește administrația locală, se va da o deosebită atenție satului căutându-se ca oamenii cei mai vrednici, cei mai liniștiți și cei mai capabili să fie puși în fruntea acestor celule sociale pe care se va baza viitoarea organizare a Statului Român. Personalul de administrativ va fi elecționat cu respectarea acestui principiu înlăturându-se toate elementele rele.

D. general Antonescu a încheiat recomandând prefecților să lucreze în deplină înțelegere cu celelalte autorități din Stat și să se poarte sever dar drept cu subalternii.

Nu poate fi vorba de o primejdie a inflației

București, 15 (Rador). — În ziua de 12 Martie crt. s'a ținut un consiliu interurban la care au participat fruntașii principalelor instituțiuni financiare românești.

Conducătorul Statului, deschizând ședința consiliului, a arătat că urmărirea să realizeze o colaborare strânsă și bine pusă între economia de stat și economia privată prin stabilirea unui program economic și financiar. În vederea acestui scop a dispus ținerea unor conferințe cu reprezentanții vieții economice. Conferința aceasta, care este cea dintâi, are scopul de a discuta modalitățile pentru coordonarea politicii economice a guvernului cu interesele bancare.

D. general Antonescu a expus apoi principiile generale economice ale guvernului și realizările de până acum în acest domeniu.

Din discuțiunile cari au urmat în cursul cărora și-au exprimat punctul de vedere fruntașii vieții financiare românești, s'au concretizat următoarele:

1. Față de orice svon contrariu, se stabilește că moneda noastră națională trebuie socotită ca una dintre cele mai so-

lide, dat fiind faptul că are 37 la sută acoperire metalică. Despre o primejdie a inflației nu poate fi vorba.

2. Stabilitatea prețurilor fiind o problemă de bază a restabilirii economice și a stabilității monetare, politica economică a Statului va trebui să se bazeze pe menținerea energică a nivelului prețurilor. Luându-se pentru aceasta toate măsurile de control ce se impun.

3. Stabilitatea monetară impune stăvirea speculei cu valutele străine, de aceea bursa neagră trebuie desființată.

4. Pentru organizarea și normalizarea vieții economice și financiare trebuie restabilită încrederea depunătorilor la bănci, ceea ce va înlesni problema investițiilor și a sporirii producției. Emisiunile pentru sporirea producției naționale sunt realizabile fără a se primejdiu stabilitatea monetară. Pentru aceasta este necesar a se stabili însă un circuit economic normal și sănătos.

5. Conducătorii instituțiilor financiare au fost invitați a-și expune punctul de vedere cu privire la refacerea economică și financiară a țării în memorii cari vor fi înaintate Președinției Consiliului de miniștri.

Se vor reface Institutele de Credit Agricol

Conferința dela Președinția Consiliului de Miniștri

București, 15. (Rador) — În ziua de 13 cor. s'a ținut la președinția consiliului de Miniștri, o conferință cu reprezentanții instituțiilor de credit agricol sub președinția dlui General Antonescu.

Conferința a fost deschisă prin expunerea Conducătorului Statului. Dsa arătând scopul convocării ei: de a se examina organizarea creditului agricol ce va fi acordat micilor agricultori, conform planului programului anunțat de guvern pentru sporirea producției și îmbunătățirea stării sociale a țărănimii. D. general Antonescu a făcut o expunere asupra realizărilor de până acum ale guvernului în privința aceasta.

S'a dat apoi cuvântul reprezentantului instituțiilor de credit agricol care a expus punctul de vedere în ce privește posibilitatea de realizare a proiectelor guvernului.

Stabilindu-se că problema agrară românească nu se poate rezolva decât prin soluționarea problemei creditului agricol

strâns legată de refacerea inventarului agricol și reorganizarea producției ca o concluzie a discuțiilor avute, a precizat necesitatea următoarelor dispozițiuni:

1. Să se refacă Institutele de Credit Agricol și țărănesc acolo unde se simte nevoia iar unde vor impune necesitățile să se întemeze altele noi.

2. Să se autorizeze Institutele de credit de a simplifica simțitor formalitățile de acordare a creditelor de către agricultori.

3. Pentruca instituțiunile de credit cooperatist să poată răspunde misiunii lor, se va exclude orice politică în cadrul băncilor populare, se va asigura stabilitatea în conducerea lor și se va elimina formalismul birocratic complicat.

4. Prin refacerea posibilităților de producție ale debitorului agricol să se dea posibilitatea agricultorilor de a-și respecta angajamentele financiare prezente și viitoare.

Violent cutremur la Focșani

Focșani, 15. — Joi la ora 1,45 un violent cutremur s'a simțit în regiunea Focșani. Cutremurul a fost vertical de gradul 6, vând centrul seismic în regiunea

Vrancei. Panica populației a fost de nedescris, scrie „Curentul”, care adaugă că majoritatea locuitorilor a petrecut restul nopții sub cerul liber. Cutremurul a provocat pagube neînsemnate.

Puternica explozie dela Sevilla a produs pagube imense

Case dărâmate, sute de morți și răniți

Sevilla, 15 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

După cercetările făcute până acum se pare că explozia a fost pricinuită de faptul că, cu prilejul unei descărcări o ladă plină cu praf de pușcă a căzut la pământ și a luat foc.

Au fost distruse compleca 50 până la 60 clădiri, iar alte 150 clădiri au suferit stricăciuni atât de importante, încât vor trebui să fie dărâmate.

Jumătate din cartierul Santa Barbara și o bună parte din cartierul Cerro del Aguila a suferit foarte mari stricăciuni.

Numărul morților este evaluat până acum la 50, iar cel al răniților la peste 500.

Se fac eforturi disperate pentru înlăturarea dărâmurilor și scoaterea persoanelor prinse sub ziduri.

Pompierii caută să localizeze focul.

Sevilla, 15 (Rador). Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Guvernatorul civil al Sevillei a dat ieri un comunicat privitor la explozia dela pulberăria centrală.

Se precizează că numărul clădirilor distruse trece de 300.

Primarul orașului ia instalat imediat o tabără pentru familiile rămase fără adăpost.

Din toate cartierele orașului au sosit la locul exploziei numeroși falangiști pentru a da ajutor.

S'au cerut ajutoare și la Madrid. Ploaia stânjenește operațiile de curățire a terenului.

Majoritatea morților și răniților sunt bătrâni și copii.

Armata a pus la dispoziția celor rămași fără adăpost păături și mantale.

Până acum au fost scoși de sub dărâmături aproape 300 de răniți.

Impresionanta nenorocire de lângă Bratislava

Bratislava, 15. (Rador) — O groaznică tragedie care a costat viața a trei persoane s'a întâmplat într'un sat din apropiere de Neusohl.

Un sătean vânduse o vacă. El a pus suma obținută de 5000 cor. vine pe o masă din bucătărie. În timp ce el se afla în grajd, fiul său în vârstă de cinci ani a pus mâna pe bancnote și le-a aruncat în foc. Mama copilului care tocmai făcea baie unul copil în fașe, nu a văzut nimic.

Înapoiat în bucătărie și constatând că banii săi arseseră, tatăl, înebunit de furie, a pus mâna pe un cuțit și a tăiat mâinile micului vinovat.

La această privește mama a leșinat și a lăsat sugaciul în baie unde acesta s'a înecat. În același timp celalt copil pierzând tot sângele a murit.

În fața acestei catastrofe tatăl a luat-o la fugă în pădure unde s'a spânzurat de un copac.

Reportaj de războiu

Bombardierele germane deasupra portului Benghasi

Momente dramatice pentru vasele engleze. Zadarnica apărare a unui crucișor. — Însemnările lugare ale unui pilot german

„Ne aflăm la popoza unei baze aeriene italiene (Mensaufficiale). Suntem serviți de soldați italieni și germani. Ordinul de operații trebuie să sosască din minut în minut. Într'adevăr, peste câteva clipe, un frunțas aduce un ordin comandantului de escadră. Dela primele cuvinte ale acestuia, ne dăm seama despre ce este vorba.

Ni se dau lămuriri asupra misiunii și apoi ne urcăm în avioane. Totul se desfășoară cu precizie obișnuită. Decolăm și sburăm în formație. O ceață ușoară plutește deasupra valurilor mării. La o oarecare distanță zărim un convoi britanic: câteva vase comerciale, escortate de vase de războiu. Transportă o prețioasă încărcătură, trupe și materiale, arme și munițiuni, destinate întăririi frontului african. Aparatul nostru zboară în coada formației. Scriu aceste rânduri dintr'un Ju 88. La un moment dat, printre membrii echipajului se produce oarecare mișcare. Sburăm deasupra coaste africane, care-și arată malurile roșcate. Or fi ajuns oare la Benghasi vasele englezești?

„DAM DRUMUL BOMBELOR”

„Iată-le!” Pilotul avusese dreptate. Le vedem și noi. Sunt trei, patru, ba mai multe vase. Se pare că unele dintre ele au și intrat în port, iar altele au ancorat în fața portului. Avioanele noastre au început să coboare în picaj. Artileria antiaeriană face să i se audă glasul. Pilotul nostru alege drept țintă un vas care se află în port. Coborâm și noi în picaj. Țintim și apoi dăm drumul bombelor. Urmărim drumul pe care-l parcurge bomba noastră. Ea se părușește cu repeziune și explodează pe cheiu în apropiere de vas. Vedem și alte bom-

be, care explodează pe cheiu, printre magazii, în apropierea vaselor de comerț. O bombă atinge puntea unui crucișor. Acest rezultat l-am obținut în prima zi.

ATACUL DE A DOUA ZI

Pentru a doua zi ordinul sună astfel: continuați. La amiază decolăm din nou, îndreptându-ne iarăși spre Berghasi. De data aceasta ni se spune să la Benghasi sunt vase care debarcă trupe și materiale. Mai iute decât ieri, atingem coasta Africii. La oarecare depărtare de mal, distingem un vas de războiu, care se îndreaptă cu cea mai mare viteză. Câteva din aparatele noastre au atacat această pradă, cu deplin succes, după cum am aflat mai târziu. O bombă nimerise drept pe punte. Echipajul a observat că soldații se adunaseră pe puntea superioară. Sburăm mai departe. În fața noastră navighează în zig-zag un crucișor britanic, alte vase se îndreaptă cu cea mai mare viteză spre larg.

Rând pe rând sunt atacate toate aceste vase, aparatele noastre lucrând de minune. Unul dintre aceste vase a orimit o lovitură în plin; alte două vase sunt deasemenea atinse. Era un moment dramatic: cerul întunecat de avioanele Ju 88, care atacau fără cruțare vasele ce căutau cu disperare să scape de focul ucigător. Descriind curbe și navigând în zig-zag, aceste vase căutau în zadar să iasă din zona de eficacitate a bombelor. Executăm misiunea și ne adunăm pentru a ne lua sborul spre casă. Efectul atacului nostru fusese într'adevăr mare: 4 vase de comerț primiseră lovituri în plin, un crucișor suferise avarii, cheiurile și instalațiile din portul Benghasi fuseseră intens bombardate.”